

РЕШЕНИЕ

№ 2232

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-13 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росен Димитров

като разгледа докладваното от Росен Димитров Гражданско дело № 20221100103140 по описа за 2022 година

Съдът е сезиран с иск с правно основание чл.49, във вр.с чл.45 от ЗЗД.

Производството е образувано по иск на С. И. Г., ЕГН: ***** срещу С.О., ЕИК: **** на основание чл.49, във вр. с чл.45 ЗЗД, с които иска от ответника да ѝ заплати 50 000 лв. /с първоначален размер 26 000 лв./, представляващи неимуществени вреди и сумата от 958 лв., представляващи имуществени вреди претърпени на ищцата.

Ищцата твърди, че на 14.06.2020г. около 20:00 ч. в гр. София на ул. **** в отсечката между ул. „Веслец“ и ул. „Будапеща“, вървейки по левия тротоар на ул. „Родопи“ в посока ул. „Будапеща“ се спъва от стърчащ корен на дърво, разположен по цялата широчина на тротоара и пада в следствие на това, че тротоарната настилка е нагъната и неравна, от нея стърчат разбити плочки, които са разместени от масивния корен. Падайки, тя подлага лявата си ръка, за да предпази удар в главата и по този начин настъпва травматично увреждане, изразяващо се в счупване на долния край на лява лъчева кост.

Вследствие на това е претърпяла три оперативни намеси и неколкократно посещение на рехабилитационни центрове за последващото ѝ възстановяване, за което е направила разходи в размер на 958 лв. Твърди, че в резултат на травматичното увреждане е търпяла болки, страдания и дискомфорт, не е могла да се обслужва сама, което е довело до сътресения в нейното ежедневието и в това на близките ѝ.

Ищцата е категорична, че причината за увреждането, е неподдържаният тротоар, отговорност за чието поддържане в надлежно и безопасно състояние се вменява на С.О..

Ответникът не е подал отговор в срока по чл.131 ГПК и не е изразил становище по делото

Съдът, като прецени доводите и възраженията на страните, съобразно събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото са представени медицински документи, удостоверяващи извършените на ищцата вследствие настъпилото травматично увреждане медицински прегледи и интервенции.

С амб.лист №1051 от 15.06.2020г. е установено счупване на долния край на лъчевата кост, след което е насочена към оперативно лечение.

Видно от представена епикриза към История на заболяване №1616 от клиника „Св. Пантелеймон- Плевен“ ООД на същата е извършена оперативна намеса, изразяваща се в закрито наместване на фрактура с вътрешна фиксация, радиус и улна. Предписано е и медикаментозно лечение, както и е проведена физиотерапия след консултация с физиотерапевт.

На 02.07.2020г. ищцата постъпва в клиника „Св. Пантелеймон- Плевен“ ООД повторно заради оплаквания от постоянна болка в ръката. С епикриза №1808 към История на заболяването се назначава оперативно лечение за втори път, като този път се извършва открито наместване на лъчевата кост и фиксация с метална пластина и винтове. Поставен е и гипс и е назначено медикаментозно лечение, последвало от извършена физиотерапия.

Видно от Амбулаторен лист №498 от 05.08.2020г. и Амбулаторен лист №1888 от 29.09.2020г. ищцата е извършила два периодични прегледа, от които се установява, че подвижността на китката не е възстановена и се наблюдава срастване на счупването. Установяват се болезнени и ограничени движения в лявата карпорадиална става и невъзможен юмручен захват на лява длан.

С Епикриза към история на заболяването №4459, Амболаторен лист №18 от 11.01.2021г., Епикриза към история на заболяването №143, Амбулаторен лист №658 от 05.04.2021г., Епикриза към история на заболяването №2091, Амбулаторен лист №171 от 24.01.2022г. и Амбулаторен лист №117 от 28.01.2022г. ищцата е извършвала контролни прегледи, от които се установява, че подвижността на китката остава невъзстановена и ищцата търпи болки и оток в областта на травматичното увреждане, като през цялото време е извършвана физиотерапия с цел подобряване на подвижността.

Видно от представената от ищцата справка по чл.366 ГПК за извършените разходи и фактурите за тях, същата е направила разноски по лечението си както следва : Фактура №1000005748/19.10.2020г.- 40, 60 лв.,Фактура №1000009476/06.07.2020г.- 240, 00 лв. , Фактура № 1000009475/ 06.07.2020г. - 617,40 лв. и Фактура № 1000003441/ 06.07.2020г. - 60 лв.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

За да бъде ангажирана отговорността на ответника по чл.49, във вр.с чл.45 ЗЗД следва да се установи дали всички елементи от фактическия състав на неправомерното увреждане са били осъществени, а именно: деяние (действие/ бездействие), противоправност, настъпила вреда, причинно- следствена връзка и вина. В конкретния случай следва да бъде установено и възлагането на работата.

На първо място по делото бе установено, че С.О. притежава пасивната легитимация настоящият иск да бъде заведен срещу нея като субект, на когото е вменено задължението да се грижи и поддържа пътищата и тротоарната настилка-чл.30, ал.4 от Закона за пътищата, както и с чл.48, ал.2, б. „б“ от Правилника за прилагане на закона а пътищата, според които изграждането, ремонтът и поддържането са задължение на съответната община. Тази дейност съгласно дефиницията в § 1, т. 14 ДР на ЗП касае осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година. С неподдържането на тротоарната настилка, в конкретния случай с допускането корените на крайпътното дърво да избият над плочките и да доведат до тяхното разместване, представлява противоправно поведение под формата на бездействие.

Отговорността на С.О. се ангажира под нормата на чл.49 ЗЗД за чужди действия и тя носи отговорност и за действията на своите служители, които са били отговорни да обезопасят тротоара и да го направят пригоден за движение, което в случая не е било извършено и е довело до настъпване на травматичното увреждане- ищцата се спъва от изпъкналия корен и пада, с което чупи лъчевата кост на лявата си ръка.

Съгласно свидетелските показания на св. М.А. в открито съдебно заседание проведено на ищцата е била на гости в гр. София при нея, като на 14.06.2020 г. двете са излезли на вечерна разходка в центъра на гр. София. Свидетелката е паркирала автомобила на ул. „Раковски“, като на връщане от разходката са минали по ул. „Родопи“. М.А. е видяла корена, изпъкнал над тротоарната настилка и го е прескочила, но реакцията на ищцата е била по-забавена, което е довело до нейното спъване в него и последващо падане върху неравния тротоар, с което тя наранява лявата си ръка. Според показанията ѝ ищцата е изпитала силни болки при удара ,а и през цялата вечер и нощ. Отказала е да бъде заведена в болница в София, защото е искала на другия ден да отиде с мъжа си в гр. Тетевен на преглед. В болницата в гр.Плевен била оперирана,било ѝ тежко изпитвала болки и неудобства,които продължили и след изписването ѝ.Почти година не можела да си служи с ръката,наложили са два повторни операции и дълга рехабилитация. Понастоящем болките са преминали,но не може да си служи с ръката.

Според направената по делото съдебно-медицинска експертиза се установява, че към момента на съдебното производство ищцата все още изпитва болки в лявата ръка и пръстите и не може да се обслужва с нея. Освен това пострадалата ръка на ищцата е видимо деформирана, има оперативен белег, който е груб и болезнен, а с левия си юмрук не може да извърши пълен захват- пръстите се свиват до 5 см. от дланта. От рентгеновата снимка се прави заключение, че костта е зараснала неправилно с изместване на ръката и пръстите навътре, като самото изкълчване не е наместено. Според вещото лице установените травматични увреждания биха могли да настъпят при процесното събитие.

Водим от горното, съдът счита, че фактическия състав на чл.49, във вр.с чл.45 ЗЗД е осъществен и ответника следва да понесе отговорност за настъпилото непозволено увреждане., тъй като вината по чл.45 ЗЗД се предполага и нейното наличие не е оборено от ответника.

За определяне на справедливо обезщетение по чл.52 ЗЗД относно претърпените неимуществени вреди съдът следва да съобрази различни критерии, установени в съдебната практика като характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, продължителността на лечението и извършените медицински манипулации, перспективата и трайните последици, възрастта на увреденото лице и възможността да продължи трудовата си кариера. Според представената по делото СМЕ се установява, че процесът на възстановяване при сходен вид увреждания би следвало да продължи около 3м., но при нея е продължил доста по-дълго- 1 година и 7 месеца. Относно претърпените от ищцата болки и страдания, вещото лице преценява, че същата е търпяла болки с голям интензитет 15-20 дни след инцидента, след третата операция около 7-10 дни, след сваляне на гипса при раздвижване на ръката за около 20-30 дни, след което е търпяла болки с умерен интензитет в продължение на 5-6 месеца, като и към днешна дата все още изпитва болки и има проблем с обслужването си с лявата ръка. Във връзка с възстановяването на ищцата и прогнозите за такова, заключението на вещото лице е, че ищцата не е възстановена към днешна дата, като остатъчни увреждания са изместване на ръката и пръстите навътре, с 20 градуса, оперативни белези, от които един от тях и болезнен, лява гривнена става с 40% по- малък обем на движението от обикновено. Свидетелката М.А. твърди, че по време на посещенията си при ищцата, същата е търпяла силни болки, стенела е и е плачела. Според показанията ѝ преди настъпването на травматичното увреждане ищцата е била подвижна, грижела се е за градината си, докато към настоящия момент не иска да излиза от къщи. В периода през първата година не е могла да се облича и обслужва сама. Според нейните наблюдения, ищцата не е добре визуално и емоционално.

Като взе предвид представените по делото доказателства според съда на ищцата следва да ѝ бъде присъдено обезщетение за преживените неимуществени вреди- болки и страдания по време на и след травматичното увреждане, в размер на 20 000 лв., а искът до 50 000лв. следва да бъде отхвърлен. Тази преценка се извършва след като се вземат предвид горепосочените критерии, възрастта на пострадалата- 56г., интензитетът на увреждането, периодът, в който са търпени болките, както и фактът, че същата не е възстановена напълно.

Искът за претърпени имуществени вреди в размер на 958 лв. следва да бъде уважен в цялост, тъй като по делото бяха представени нужните доказателства- фактури и касови бонови, които са установяват заплащането на същите.

При този изход на делото ответникът следва да заплати на ищцата 40% от разноските по делото-386 лв.,а на адв. В. В. М. от АК гр.Перник възнаграждение по реда на чл.38 от ЗА и договор за правна помощ от 14.03.2023 год. в общ размер на 1800 лв.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.О., ЕИК: **** на основание чл.49, във вр. с чл.45 ЗЗД да заплати на С. И. Г., ЕГН: ***** сумата от 20 000 лв. представляваща неимуществени вреди в следствие телесни увреждания настъпили на 14.06.2020 год. в гр.София , ведно със законната лихва върху тази сума от 14.06.2020 год. до окончателното ѝ изплащане и сумата от 958 лв.- представляваща имуществени от същото увреждане ведно със законната лихва върху тази сума от 25.03.2022 год. до окончателното ѝ изплащане като **ОТХВЪРЛЯ** искът за неимуществените вреди над уважения размер до претендирания такъв от 50 000 лв. като неоснователен

ОСЪЖДА С.О., ЕИК: **** да заплати на ищцата С. И. Г., ЕГН: ***** разноси по делото в размер на 386 лв., а на адв. В. В. М. от АК гр.Перник адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 от ЗА и договор за правна помощ от 14.03.2023 год. в общ размер на 1800 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните в двуседмичен срок от съобщението за изготвянето му пред САС.

Съдия при Софийски градски съд: _____